ידעה דהשתא עליה חובה אבל על הספק שאין השתא עליה חובה לא מט"ס·דלטהרה טומאת נגעים א"ל סברי כאמר והלרוע: איש דכתיב במקרא

תורה אור

חמש אשמות תלויין כי מייתי חד מי מיפטר והתניא *א) זה הכלל כל שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות ה] *אלא דכולי עלמא לטבילות מדמי להון ובחוששין לפשיעה קמיפלגי רבי יוחנן בן נורי סבר חיישינן לפשיעה ורבי עקיבא סבר לא חיישינן לפשיעה:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה *מחוסרי ו]כפרה וארבעה מביאין על הזדון כשוגג ואלו הן מחוסרי כפרה ב הזב והזבה והיולדת והמצורע רבי אליעזר בן יעקב אומר ג] גר מחוסר כפרה עד שיזרוק עליו הדם ד] נזיר ליינו ותגלחתו וטומאתו: **גמ'** מאי שנא זב וזבה דמני להון בתרין משום דחלוקה ה]טומאתו דזב לא מטמא באונס ו]וזבה לא מטמאה בראיות כבימים דתניא *°מבשרו ולא מחמת אונסו ז] *(ומי טמא) בראיות כבימים דתניא תלה הכתוב את ח]הזכר ד בראיות ואת הנקבה ה בימים וזבה מטמאה באונס ולא מטמאה בראיות כבימים מצורע ומצורעת נמי חלוקה טומאתן ו דמצורע טעון פריעה ופרימה דכתיב °בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ז ואסור בתשמיש המטה ומצורעת ח אינה טעונה פריעה ופרימה דתניא ט] א)אין לי אלא איש אשה י] מנין כשהוא אומר °והצרוע הרי יא] כאן שנים אם כן מה ת"ל איש נתקו הכתוב יב] מענין של מעלה לענין של מטה לומר איש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת °ומותרת בתשמיש המטה יג] שנאמר °וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים ולא מחוץ לאהלה הלכך נמנינהו בתרין זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה מצורע ומצורעת אין עיקר טומאתן חלוקה האי והאי כגרים הוא: ר"א בן יעקב אומר גר מחוסר כו': ות"ק מאי טעמא לא תני גר כי קתני מדעם דמישרי למיכל בקדשים כ גר כי קא מייתי קרבן לאכשורי נפשיה למיעל בקהל (א) יד] ונזיר מאי טעמא לא תני סוף סוף נזיר נמי כי מייתי קרבן לאישתרויי למישתי יין דחולין הוא ור"א טו] דקתני נזיר למישרי נפשיה ניתני נמי נזיר טמא טז] כי קא מייתי קרבן למיחל עליה נזירות יז] בטהרה הוא ל] תנו רבנן ל גר מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קינו יח] הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב ג) כל הקינין שבתורה אחד חטאת ואחד עולה כאן שתיהן עולות הביא חובתו (ג) מן הבהמה יצא יט] עולה ושלמים יצא מנחה ושלמים לא יצא לא אמרו קן אלא להקל מאי שנא מנחה ושלמים דלא יצא דכתיב °כאשר תעשו כן יעשה מה אתם עולה ושלמים אף גר עולה ושלמים א"כ (ג) חובתו כ] אחת מן הבהמה לא תיסגי כא] עליה בגוויה דהכתיב כאשר תעשו כן יעשה אר"פ יש לומר לעוף איתרבי לעולת בהמה לא כל שכן אי הכי אפילו מנחה נמי מיעט קרא כן ועוף היכא איתרבי דת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אתם עולה ושלמים אף הוא עולה ושלמים כב] שנא' °ככם כגר מנין לרבות את העוף ת"ל כג] °אשה ריח ניחוח לה' איזה דבר שכולו לה' הוי אומר כד] עולת העוף

א) [סוטה כג: ערכין ג:] ב) תוספתא דשקלים פ"ג ע"ש ג) [תוספתא פ"א ע"ש]

מוקקין לה לומר על האחרונה אני מביאה: **ורבי עקיבא לא חייש לפשיעה·** ואני שמעתי חוששין לפשיעה שמא תפשע ולא תביא אפילו קרבן אחד ותאכל זבחים בטומאת הגוף וקשיא לי בגוה טובא הדא אפשר היא(ד) מביאה קרבנה ומשום דלא מצרכת לה לומר על האחרונה ליחוש שמא תחזור בה ועוד אי חיישת להכי כל שכן דעל הספק היא מקילה ואמאי לא מצרכת לה לומר על האחרונה ליחוש שמא תחזור בה ולא תביאנו ואכלה בקדשים בספק טומאת הגוף:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה מחוסרי כפרה· מביאין חטאת ולא על חטא אלא לאכול בקדשים: **עד שיזרוק עליו הדם·** דבעי איתויי קרבן כדמפרש לקמיה: **ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו·** ונזיר מחוסר כפרה שכל זמן שלא כיפר אסור ביין ובהגלחת ולטמא למתים: **גמ' דמני להו בתרין·** דחשיב זב וזבה בתרין מהנך מחוסרי כפרה: **מבשרו·** מכח אברו ומתוקף ילדו· וזבה מטמאה באונס כדאמרינן בפרק בנות כותים (נדה דף לו:) וכי יזוב זוב דמה (ויקרא טו) הרי אונס אמור: **ומטמא בראיות·** אם

העליון לענין מקרא התחתון· שפריעה ופרימה כתובה ט] באחרונה לומר לך איש פורע ופורם: **עיקר טומאתן חלוקה·** זה בראיות ובימים וזו בימים ולא בראיות: **כגרים·** דהוי שיעור נגע כאלי פול: **סוף סוף נזיר מ"מ·** לא תני הא לאישתרויי הוא: ומשני ההוא לאו לאשתרויי בקדשים אלא ביין דחולין הוא וכי קתני כפרה דמעכבא שום אכילה דקדשים: **גר מעוכב לאכול בקדשים·** דאפילו (ו) לרבנן סבירא להו כר"א בן יעקב דאמר לאישתרויי הוא דמייתי והא דלא תני ליה משום דלא מיקרי מחוסר כפרה: **הביא פרידה אחת·** גוזל אחד שחרית: **אוכל בקדשים לערב·** ובלבד שיביא השניה כדאמרינן לקמן להביא פרידה אחת א"א: **כאן שתיהן עולות·** כדאמרן לקמן בגמ' (דף ט·) מדור המדבר: **הביא חובתו מן הבהמה·** עולה אחת יצא: **עולה ושלמים** לאו דוקא אלא משום דבעי למיתני מנחה ושלמים לא יצא: **מה אתם עולה ושלמים·** דכתיב (שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל וגומר: **לא תיסגי בגוה·** עד דמייתי שלמים: **שכולו לה'·** שאין כהן נהנה ממנו דבעולת בהמה איכא עורה לכהנים אבל עולת העוף ליכא מידי כז]: לכס

תוספות אירי ומיירי בכגרים· כמ"ע כה"ג חלוקין כזב וזבה מזה באונס וזה בלובן: **לעוף איתרבי כו'·** תימה זב וזבה יוכיחו דאיתרבו לעוף ולא לבהמה:

ז"ל· תוס': ג] עי' בחרושין: ד] תרם ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו: ה] דחלוקה טומאתן דזב: ו] מתיבת וזבה עד תיבת דתניא נמחק: ז] אונסו ומטמא בראיות את י' נמחק: ח] את הזב בראיות ואת הזבה בימים: ט] דתניא איש צרוע הוא אין: י] עי' בחרושין: יא] כאן ס"א אשה וקטן אמור א"כ: יב] תיבות מענין של מעלה נמחק: יג] המטה דאמר רב חסדא מנין למצורעת שמותרת בתשמיש המטה שנאמר: יד] בקהל הוא ונזיר: טו] ור"א בן יעקב דקתני: טז] עי' בחרושין: יז] נזירות דטהרה הוא את ב' נמחק: יח] יט] עי' בחרושין: כ] חובתו עולה אחת: כא] תיסגי ליה בגויה: כב] תיבות שנאמר ככם·כגר נמחק: כג] ת"ל ועשה אשה: כד] אומר זו עולת: כה] לא תצריכות לומר אות ה' נמחק: כו] כתובה בו תיבת באחרונה נמחק: כז] מידי· גליון דאפי' מוראתה ונוצה אסור בהנאה דהא נבלעין במקומן· הרגש"ח:

נפקא מן מנינא אימא סמים בתראי תרין כי סמים קמאי ולא חמשה ונבצרו להו: א"כ· דלא
ניכתוב קח סמים סמים בתרדי וסוף ני כתוב נטף ושחלת וחלבנה אלא מרכתב סמים לבסוף
ר' ישמעאל תאנא· מכלל ופרט וכלל: או אינו אלא כלל בכלל דראשון וכו' ר' ישמעאל
מכלל ופרט וממנינא דרב תונא דמכלל ופרט יליף כל שקטור· ומקרא יליף כמה הוויין דאי
קשיא ליה אימא סמים בתראי תרין כו': ונילף נמי מן פרט אחרון מן לבונה זכה דנייה
בהו אלא חד צד דומיא דלבונה דריחתה נודף ולפיק חד מהנהו דקטור ועולה ואע"פ שאינו
א"כ· דילפינן מינה ניכתוב קרא ללבונה במיצעי קודם סמים בתרי אירך פרטי אלא
הא אין עליך לדון בלשון כו': אי משום הא לא איריא דאילו אי כתבה ללבונה במיצעי
ראמרי' סמים בתראי שיתא כי הנך ד' דבפרט וב' בכלל אלא הכי מצית למימר א"כ
לבונה ליכתבה במיצעי וחלבנה לבסוף בתר סמים ולא הוויין אלא חד סר